

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 2025-12 פאצ'נו בויטרגו נ' משרד הפנים

בפני כב' השופט דר' קובי ורדי

העותרת: סרנה סופיה פאצ'נו בויטרגו דרכון מס'
CC57437823
ע"י ב"כ עו"ד ד"ר תיאודור שוורצברג

נגד

המשיבה: מדינת ישראל-משרד הפנים
ע"י ב"כ עו"ד יריב ליגומסקי

פסק דין

1. בפני בקשה למתן צו ביניים למניעת הרחקת העותרת מן הארץ עד להכרעה בעתירה.
זאת, במסגרת עתירה בה מבוקש לבטל את החלטת המשיבה שלא להכיר בעותרת כפליטה ולהעניק לה מעמד של פליטה המבקשת מקלט בישראל.
לטענת העותרת, נשקפת לה סכנת חיים במולדתה על רקע רדיפתה בשל נטיותיה המיניות.
2. כפי שפירטתי בהחלטותי שניתנו לעניין זה שעסקו בעתירות כנגד החלטת המשיבה לדחות בקשה לקבלת מעמד פליט בישראל (ראו לדוגמא: עתמ (ת"א) 11-08-33921 טרזה גראף נ' מדינת ישראל-משרד הפנים (לא פורסם, 25.9.11), בבואי לבחון האם יש מקום ליתן צו ביניים אם לאו, והאם יש הצדקה בנסיבות העניין אף לדחות את העתירה על הסף, במסגרת סמכותי לפי

סעיף 7(2) לתקנות בתי משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין) התשס"א-2000, הרי שאפעל על-פי השיקולים הבאים:

(א) במקרים של עתירות שהינן על פני הדברים עתירות סרק, שברי כי יש לדחותן הן לפי הנוהל הישן והן לפי הנוהל החדש, עתירות שכל מטרתן להרוויח זמן, כמו במקרים שהינם לאחר מיצוי השהייה המקסימלית בארץ או להמשכת השהייה הבלתי חוקית של מסתננים ו/או מתיישבים, בלא כל ראיות לכך שמדובר בפליט ו/או לסכנת חיים אם יגורשו לארץ ממנה באו, ניתן לדחות את העתירה על הסף בהיעדר עילה להתערבות בית המשפט בהחלטה או לא ליתן צו ביניים (כאשר גם משמעות אי מתן צו ביניים היא למעשה זהה שניתן לגרש את העותר מן הארץ טרם הדיון בעתירה).

במקרים כאלו אין ככלל גם מקום ליתן זמן לצורך התארגנות ליציאה מן הארץ או חיפוש מדינת מקלט אחרת וזאת לאחר שהעותר כבר שוהה תקופה ארוכה בארץ והיה מודע לאפשרות שיגורשו, כאשר עילה של התארגנות כזו לא הוכרה בפסיקה כמצדיקה את עיכוב ההרחקה.

כך גם, אין מקום למניעה זמנית של ההרחקה לצורך חיפוש מדינת מקלט אחרת, שכן אם אין סכנת חיים אין צורך במציאת מדינה אחרת למקלט מדיני.

(ב) במקרים של בקשות שיש בהן לכאורה ממש ועולה מהן כי לכאורה מדובר בפליט ו/או כי נשקפת סכנת חיים לעותר במידה ומבקש המקלט יגורש לארץ ממנה בא, יש מקום למתן צו ביניים ולקביעת הדיון בעתירה עצמה, שם יתבררו הטענות לגופן ובמסגרת זו תיבחנה גם הטענות המשפטיות השונות.

(ג) במקרים אחרים הנעים ב"קשת הטווחים" בין המקרים הנ"ל, בית המשפט י שקול האם ליתן צו ביניים אם לאו, כאשר הנטייה תהיה ליתן במקרים אלו צו ביניים, וזאת עקב מאזן הנוחות המטה את הכף לכך שגם במקרים של ספק האם מדובר בפליט ו/או האם יש סכנת חיים למבקש המקלט אם יורחק חזרה לארצו, מן הראוי שהוא לא יגורש מן הארץ עד להכרעה בעתירה.

יחד עם זאת, כאמור, אין להסתפק באמירות כלליות וסתמיות לגבי היותו של אדם פליט ו/או לגבי סכנת החיים הנטענת אלא יש לבחון את המקרים הספציפיים לאור הראיות המנהליות הקיימות, תוך התחשבות, בין היתר, במועד העלאת הטענה לראשונה, בדברים שנאמרו בראיון, בהתנהגות העותר

במהלך התקופה מעת הגעתו ארצה, בשלב בו מוגשת הבקשה למקלט מדיני, בראיות החיצוניות הקיימות, בסבירות הנטען, בכמות הבקשות הזרות המוגשות וכיו"ב שיקולים, תוך שקלול כל האמור לצורך קבלת החלטה.

(ד) כן תינתנה החלטות ספציפיות לגבי בקשה ספציפית זו או אחרת או בקשות חלופיות כאלו או אחרות כמו בבקשה לשהייה של פרק זמן ספציפי לצורך התארגנות ליציאה, חיפוש מדינת מקלט אחרת וכו'...

בחינה פרטנית – יישום לנסיבות המקרה

3. כעת אעבור לבחינה פרטנית של המקרה הספציפי ואחליט לאיזו קטגוריה מהנ"ל הוא נכנס ומה המשמעות האופרטיבית של קביעה זו.

4. בענייננו, העותרת נכנסה לישראל ביום 20.10.07 באשרת תייר מסוג ב/2. ביום 3.7.09 הגישה העותרת את בקשתה למקלט מדיני. ביום 13.4.12 נערך לעותרת ראיון על-ידי יחידת הטיפול במבקשי מקלט, ולאחר בחינת הבקשת, הוחלט ביום 1.5.12 לדחותה. העותרת הגישה בקשה לעיון מחדש, שנדחתה אף היא ביום 24.7.12.

5. בנסיבות העניין, ולאחר שעיינתי בבקשתה של העותרת, בתגובה של המדינה לבקשה זו, ומשהעותרת לא הגישה תגובה לתגובת המדינה, אני סבור כי דין עתירתה של העותרת להידחות על הסף מחוסר עילה להתערבות בית המשפט בהתאם לתקנה 7(2) לתקנות בתי המשפט לעניינים מנהליים (סדרי דין) התשס"א-2000, וזאת מהטעמים הבאים, המלמדים כי אין בסיס לטענות העותרת בדבר היותה פליטה ו/או בדבר סכנת חיים בארץ מוצאה:

ראשית, לא ניתן להתעלם מכך שהעותרת הגישה את בקשתה למקלט מדיני בישראל קרוב לשנתיים לאחר כניסתה לישראל באשרת תייר. שנית, עיון בראיון שנערך לעותרת מעלה כי העותרת לא הוכיחה בנסיבות העניין כי נשקפת לה סכנת חיים בארץ מוצאה, שכן בראיון שנערך לעותרת, העותרת מציינת כי ההתנכלויות החלו עוד בשנת 2000, כאשר העותרת הגיעה לישראל רק בשנת 2007.

כמו כן, מדבריה של העותרת בראיון עולה כי אירועי ההתנכלות כלפיה לא ארעו בהכרח בשל נטיותיה המיניויות, כאשר העותרת לא הכחישה שההתנכלויות יכולות להיות בשל הצלחתה הכלכלית והעסקית.

כמו כן, העותרת הודתה בראיון כי ההתנכלויות היו כלפיה בלבד ולא כלפי חברתה לחיים, דבר המחזק את המסקנה כי ההתנכלויות הוטענות לא היו בשל נטיותיה המיניויות.

לבסוף, אין במסמכים שצרפה העותרת לבקשתה לעיון מחדש כדי לתמוך בבקשתה ובגירסתה, שכן עיון במכתב שצרפה העותרת מטעם סניגורית העם למען זכויות אדם מעלה כי האמור בו מתייחס לאירועים שאירעו לכאורה בשנת 2009, בעוד העותרת עזבה את קולומביה והגיעה לישראל קודם לכן, בשנת 2007.

בנוסף, מטופס הערכת מעמד פליט שנערך על-ידי היחידה לטיפול במבקשי מקלט עולה כי המצב בקולומביה בכל הנוגע לזכויותיהם של בני קהילת ההומואים והלסביות השתפר משמעותית.

6. לאור האמור, אני סבור כי לא הובאו ראיות ולו לכאורה להיותה של העותרת פליטה ו/או לסכנת חיים (ראו לעניין העדר ראיות לסכנת חיים ו/או לקיומו של מעמד של פליט, [עעמ 6473/11 Guven Elcin נ' משרד הפנים](#) (לא פורסם, 19.9.11)), ומשכך הרי שדין העתירה להידחות על הסף.

דר' קובי ורדי 2025/12-54678313

**ניתן היום, י"א
תשרי תשע"ג, 27
ספטמבר 2012,
בהעדר הצדדים.
ד"ר קובי ורדי, שופט**

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תיקיה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)